

Academiejaar 2018-2019

Ijsbrekerslezing: Wie ben jij?

Waarom dit onderwerp

Schippersschool 1977, een negenjarig meisje zat tijdens de turnles achteraan in de turnzaal, met haar rug bijna tegen de muur in kleermakerszit, haar knieën hoog opgetrokken en haar armen vastgestrengeld rond haar benen. Veilig in haar eigen cocon.

Vooraan de turnzaal stond juf Adrieënne. Naast haar een jonge stagiaire klaar om haar eerste stageles te geven. Juf Adrieënne stelde de jonge dame klassikaal voor en zei dat de nieuwe juffrouw een yogales kwam geven.

Een doos met muziekinstrumenten ging de klas rond. Iedereen pakte een instrument uit de doos. Het meisje achteraan nam castagnetten. Ze had eens op tv een spaanse dame zien dansen met in haar handen twee schelpen waar een ritmisch geluid naar boven kwam bij het bewegen van haar vingers.

De jonge juf begon te vertellen over yoga en stelde vragen. Zoals: "**Wie ben jij?**"

Een vraag waar het negenjarig meisje jaren geen antwoord op kon vinden.

Een dikke veertig jaar later. Tijdens een gesprek met een bijzondere persoon te Mechelen hoorde dat negenjarig meisje - dat uitgegroeid was tot een volwassen vrouw - diezelfde vraag. Een vraag die niet rechtstreeks tot haar gericht was, maar toch: "**Wie ben jij?**"

Gaat hij mij kunnen vertellen wie ik ben???

Wie ben jij?

Tja, wie is zij? Wie was dat negenjarig meisje? Wie is die volwassen vrouw?

Is zij de **dochter** van haar ouders die de naam **I.F** heeft meegekregen? Maar wie is I.F.?

Is zij een **lastpost** waardoor haar ouders op haar vijf jarige leeftijd uit elkaar gingen?

Is zij een **verzoener**? Of is zij niets en **kan zij niets** zoals haar vader haar dikwijls achterna riep en waarop meestal een zeer losse hand volgde tegen haar oren. En was zij zo **vindingrijk** dat ze zich bukde en was zij zo **sportief** dat ze snel kon weglopen om de oorveeg te ontlopen.

Volgens haar moeder lijkt ze dan weer **net haar vader**.

Voor haar stiefvader was zij dan weer zijn **sexspeeltje**.

Op internaat had zij al op jonge leeftijd taken gekregen. Zo stond ze vroeger op dan de andere, en was het zij die kwam **helpen** met wassen en aankleden van de kleutertjes en het verschonen van bedden. Of zij **ontfermde** zich over een meisje met beperkingen.

Voor mensen uit de ruime omgeving was ze dan weer **het zonnetje** in huis, die altijd **lachte**.

En wat met dromen? Wie was zij in haar steeds terugkomende zalige droom? Een moment waar al haar lichamelijke, psychische en emotionele pijnen verdwenen.

Op haar vijftiende werd ze omringd met liefde door een humoristische jongen op een rode koersfiets en was ze "**het vriendinnetje** van" Jef, die drie jaar later haar man werd.

Bij de geboorte van hun kindjes kwamen de vragen in alle hevigheid weer naar boven. Wie zijn jullie? Wat kan ik doen om ervoor te zorgen dat jullie je eigenheid bewaren, dat jullie minder geconditioneerd geraken?

En wie ben jij, Wie is de mama?

Waarvan komen deze karakter-eigenschappen

Als je het gaat uitspitten, zijn al die karaktereigenschappen over haar bedacht door andere of zichzelf. Behalve dan misschien dat ze heel **koppig** is, daar kan ze wel iets aan doen. Of heeft ze dit meegekregen via haar DNA? We houden het op het laatste.

Maar voor de rest Het zijn haar ouders die haar de naam I.F. hebben gegeven.

Dat zij niets is en niets kan, zijn de gedachte van haar vader.

En haar stiefvader heeft haar lichaam als zijn bezit genomen wat nog niet wil zeggen dat hij haar 'Zelf' gekregen heeft.

Het waren de nonnekes, de zusters, die ervoor zorgde dat ze door de knieën ging. Zowel letterlijk als figuurlijk. In de kappel, op haar knieën met de taak om vergiffenis te vragen voor haar zonden. Staat er niet ergens in de Bijbel "Eer je vader en je moeder". God, wat heeft zij hen gehaat. Wat heeft zij gerebelleerd.

De personen die haar het meest lichamelijk, psychisch en emotioneel pijn hebben gedaan zijn later haar beste leermeesters geworden. Zowel de nonnenkes als haar stiefvader.

Bekijk dit niet via de dualiteit. Zet hiervoor uw lager denkvermogen, manas, even opzij.

Heeft zij niet zelf haar ouders gekozen? "Eer je vader en je moeder"...

Niemand kan je kwetsen zonder jou instemming.

Eleanor Roosevelt

Iemand kan alleen je zelfrespect afnemen als jij het hem geeft.

Mahatma Gandhi

Om haar stiefvader te vergeven heeft ze eerst zichzelf moeten vergeven. Ze had geleerd om zorg te dragen voor haar eigen tempel (*saucha*). Daarna kon ze pas haar stiefvader vergeven, wat niet wilde zeggen dat ze zijn daden had goedgekeurd, maar dat ze verder kon met haar eigen leven.

En als zij iets kreeg en ze wilde dit absoluut niet, zoals de woorden van haar vader: je bent niets en je kan niets, dan gaf ze die denkbeeldig terug aan de persoon die het gegeven had. Ze nam het niet in ontvangst. Het bleef bij de persoon die het had gegeven.

Op de leeftijd van 35 jaar is I. gaan studeren.

Samen met haar 18 jarige dochter hebben zij de bachelor opleiding in de verpleegkunde gevolgd. Ondanks de moeilijkheidsgraad hield ze vol. **Koppig en een echte doorzetter.**

November 2015. Daar stond ze dan, met een koft vol diploma's. "Opgewerkt" van schoonmaakster tot hoofdverpleegkundige. Helemaal uitgeperst als een citroen. Geen druppel energie meer in haar lichaam. Leeg, compleet leeg. En nog steeds met de vraag: "**Wie ben jij?**"

Na een bezoek aan de huisarts werd al snel de diagnose 'burn-out' vastgesteld.

Het mooiste cadeau dat ze kon krijgen. Een maand heeft het geduurd voor ze kon stoppen met wenen. Daarna is ze begonnen met de lessen van het leven. Ze zocht alles op over yoga, meditatie, vedic art, ... Iets wat haar altijd had geboeid.

Ze nam contact op met een 'sjamaan', om hulp.

In die periode kreeg ze telefoon van haar één jaar oudere zus Kim waar ze heel haar leven leed en liefde mee had gedeeld.

Kim voelde zich echt niet goed en vroeg om langs te komen. Om 8.00 uur was I. bij haar met al haar medisch apparatuur en kennis.

Tegen de middag, nadat de huisarts was langsgeweest, had Kim een zuurstofbak in huis en was er een ziekenhuisbed besteld nog voor ze de definitieve uitslag had gekregen van longkanker. Dankzij de burn-out van I. kon Kim op ondersteuning rekenen voor haarzelf en haar twee inwonde kinderen. Tien maanden later, op Kerstavond 2016 heeft I. de laatste zorgen aan haar zus gegeven.

Ondertussen ploeterde I. voort met de vraag: "wie ben jij?"

Kreeg zij ondersteuning van Yogésvara, Atma Muni, Suman en alle leermeesters op haar pad.

Haar innerlijke drang om op zoek te gaan naar het leven, beginnende met wie ze was en is, wordt omarmd door onvoorwaardelijke liefde.

Ervaringen komen en gaan. kortstondig, vluchtig, (als) een illusie.

- Ze strijke in stilte, waar heel af en toe tijd en ruimte vervaagde.

- Of ze ging wandelen met volle maan, en zag de maan in het water schijnen, en ze zwom naar de maan, als een vis in het water met kieuwen.

- Wanneer het er toch van kwam om op een matje te gaan zitten, wat meestal wel pijnlijk kon zijn. Voelde ze haar opeens tijdens de halve lotushouding in de comfortabelste zetel zitten ooit. Elk spiertje in haar lichaam lag op een wolkje. Een nieuw spetterende ervaring diende zich aan. Ze wou het uitschreeuwen en iedereen wakker schuddend met het magische woord: "Supercalifragilisticexpialidocious" van *Mary Poppins* wat nog niet in de buurt kwam van deze waarneming ... Wat ook maar een illusie was, tijdloos, ruimteloos, voorbijgaand, een herinnering, een bom energie!!

En neen, verlichting betekende niet dat er een spook in het donker kwam opdagen en de schakelaar aanraakte om het licht aan te doen.

Of zij een verlichting heeft meegemaakt of het pseudo-verlichting was maakt niets uit, het spook heeft hiervoor de schakelaar niet moeten aanraken.

Dit alles bracht volgens haar de ongelofelijke ver verwijderde cirkel ietsie - pietsie dicht bij het middelpunt. Verder verwijderd van manas, dicht bij Buddhi.

Dichter bij het punt van de eeuwigheid. Zonder dimensies, zonder tijd en ruimte.

Leven in het nu

Ondertussen leef ik mijn leven verder volgens de yogafilosofie: "Citta-vrtti-Nirodhah".

Het trachten leegmaken van de vijf categorische inhouden van het bewustzijn.

En om toch nog een antwoord te geven op de vraag: "Wie ben jij"?

Ik ben als kortstondige en voorbijgaande verschijning I.F., In essentie ben ik ().

Ik blijf mezelf steeds keer op keer in vraag stellen. Het belangrijkste is niet ophouden met vragen stellen *A. Einstein* en werk ik aan verfijning.

Sta ik 's morgens op met **dankbaarheid** en met de woorden:

"Dit wordt de beste dag van mijn leven"

Tao Porchon-Lynch